

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

**nr. 126.155 van 8 december 2003
in de zaak A. 144.846/ X-11.663.**

In zake : Marc VAN ROY,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat T. SMET,
 kantoor houdende te 9200 DENDERMONDE,
 Justitieplein 9, bus 7

tegen:

het Vlaamse Gewest,
dat woonplaats kiest bij
advocaat Ph. DECLERCQ,
kantoor houdende te 3010 LEUVEN,
Tiensesteenweg 271.

tussenkommende partij:

de gemeente Steenokkerzeel.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Marc VAN ROY op 2 december 2003 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gewestelijk stedenbouwkundige ambtenaar van 3 september 2003, waarbij aan de gemeente Steenokkerzeel de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het aanleggen van de Stationslaan, de Kasteeldreef en verhoogde kruispunten op een perceel, gelegen te Steenokkerzeel, Stationslaan en Kasteeldreef, kadastraal bekend Secties A, B en C;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op het faxbericht van 4 december 2003 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 december 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. VERNAILLEN, die loco advocaat T. SMET verschijnt voor de verzoekende partij, van advocaat

Ph. DECLERCQ, die verschijnt voor de verwerende partij, en van advocaat L. MEYS, die verschijnt voor de tussenkomenende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur Ch. BAMPS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op artikel 16 van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State;

Overwegende dat de gemeente Steenokkerzeel met een ter terechtzitting neergelegd verzoekschrift heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat er grond is om het verzoek in te willigen;

1. Overwegende dat de bestreden vergunning betrekking heeft op de heraanleg van enkele erfwegen en de verkeersveilige heraanleg van drie kruispunten in een dorpskern met een volgens de bestreden beslissing historische en visueel nog vrij gave structuur gesitueerd in een landelijk-residentiële kern, waarvan de onmiddellijke omgeving wordt gevormd door een aantal historisch en esthetisch waardevolle gebouwen met bijhorende tuinen;

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat er een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen; dat, gelet op het zeer uitzonderlijk en zeer ongewoon karakter van de uiterst dringende procedure tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling waarin de wet voorziet, en op de ernstige stoornis die zij in het normaal verloop van de rechtspleging voor de Raad van State teweegbrengt, waarbij de rechten van verdediging van de verwerende partijen tot een strikt minimum zijn herleid, de uiterst dringende noodzakelijkheid op het eerste gezicht onbetwistbaar moet zijn; dat een verzoekende partij die meent een beroep te moeten doen op de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid alleszins moet

aantonen bij het instellen van de vordering met de vereiste spoed, diligentie en alertheid te zijn opgetreden;

Overwegende dat verzoeker met betrekking tot de vereiste van de uiterst dringende noodzakelijkheid het volgende uiteenzet:

"Zoals verzoeker zijn moeilijk te herstellen ernstig nadeel verder uiteenzet, drukt hij er tevens op dat dit nadeel niet kan verijdeld worden middels het gewone administratieve kortgeding. Uit het krantenbericht van 24 november 2003, maar meer nog uit het officiële uittreksel uit de notulen van het schepencollege van 6 oktober 2003, blijkt dat op 24 november 2003 normaal gezien de werken hadden moeten opgestart worden. Waarschijnlijk ingevolge de commotie en het protest dat de buurtbewoners hadden georganiseerd op 22 november 2003, werden op datum van 24 november 2003 de werken nog niet effectief opgestart. Het lijdt echter geen twijfel dat de gemeente zo spoedig mogelijk met de werken wenst aan te vangen. Dit kan thans elke dag gebeuren.

Onderhavige procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid beoogt vooreerst te voorkomen dat het rustige woon- en leefklimaat van verzoeker, waardoor hij nu net in de onmiddellijke omgeving van de waardevolle historische "Kasteeldreef" zich is komen vestigen, wordt aangetast en volledig vernield door uitvoering te geven aan een manifest onwettig afgeleverde vergunning. Door het inzetten van moderne graafmachines is het immers perfect mogelijk om op minder dan 1 dag het rustige leef- en woonklimaat alsmede het historisch karakter van de "Kasteeldreef" op onherstelbare wijze aan te tasten en te verwoesten. Een gewone schorsingsprocedure kan hieraan niet verhelpen gezien de integrale tenuitvoerlegging van de vergunning en de ingebruikname van de wegenis reeds voltooid zullen zijn op het ogenblik een gewone schorsingsprocedure haar beslag zal kennen. Een procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid is dan ook noodzakelijk. Verder kan nog in ondergeschikte orde verwezen worden naar het historisch karakter van de "Kasteeldreef" dat al na 1 dag onherstelbaar vernietigd kan zijn, wat voor verzoeker nochtans onmiskenbaar deel uitmaakt van woon- en leefklimaat. Het is ook duidelijk door de houding van het gemeentebestuur, i.h.b. van de burgemeester, dat zij niet zullen wachten om de werken uit te voeren tot Uw Raad uitspraak zal gedaan hebben in een gewone schorsingsprocedure. De Burgemeester heeft immers reeds verklaard dat hij 'niet wakker ligt van het protest' en dat de werken 'deze week nog starten.'

Een gewone schorsingsprocedure zal er verder nooit meer toe kunnen leiden dat de "Kasteeldreef" in haar oorspronkelijke toestand zal hersteld worden, waardoor een uitspraak in het kader van de vordering ten gronde sowieso steeds door de feiten zal achterhaald zijn geworden, waardoor de mogelijkheid om het woonklimaat en het woongenot van verzoeker nog ooit in natura hersteld te zien, nadat er door het wegverkeer gebruik is van genomen, voorgoed verloren is."

Overwegende dat verzoeker beweert dat hij pas op 24 november 2003 kennis kreeg van het bestaan van de bestreden beslissing en van het feit dat de werken imminent zouden worden aangevat; dat hij zijn verzoekschrift tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid pas op 2 december 2003 heeft ingediend; dat dergelijke houding haaks staat op de bewering dat door het

inzetten van moderne graafmachines het perfect mogelijk is om op minder dan één dag het rustige leef- en woonklimaat alsmede het historische karakter van de dreef op onherstelbare wijze aan te tasten en te verwoesten; dat indien verzoeker door het instellen van de huidige vordering het nadeel wou vermijden, hij haast ogenblikkelijk had dienen te ageren door het instellen van de daartoe geëigende procedure, namelijk een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging wegens uiterst dringende noodzakelijkheid, die door de Raad van State binnen de kortst mogelijke tijd kon worden behandeld en beoordeeld; dat verzoeker dit niet heeft gedaan; dat dergelijk gedrag niet kan worden beschouwd als het rechtens vereiste diligente optreden dat van een verzoeker te dezen moet worden verwacht; dat verzoeker bovendien een buurtbewoner is, die beweert in een eerdere administratieve procedure tegen een gelijkaardig project bezwaar te hebben ingediend; dat van hem kan worden verwacht dat hij de evolutie op de voet volgt, zeker wanneer de bestreden beslissing dateert van 3 september 2003, daarover nog werd beraadslaagd door het college van burgemeester en schepenen op 6 oktober 2003, er -zoals de verwerende en de tussenkommende partijen beweren en aantonen- een procedure van openbaarmaking blijkt te zijn geweest, en er een protestactie werd gevoerd waaraan ruchtbaarheid werd gegeven in de pers;

3. Overwegende dat niet is voldaan aan de derde van de door artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden; dat deze vaststelling volstaat om het verzoek tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de gemeente Steenokkerzeel in de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 3.

De kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bepaald op 125 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op acht december tweeduizend en drie, door:

de HH.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
	B. COLLIN,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

B. COLLIN.

E. BREWAEYS.